

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

quaestio 76. Quae poena incurratur si contra ius publice[n]tur vel
occultentur nomina testium. & c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

insurgeret, si poneretur, præcisè dies, non debet apponi, & sufficiet mensis, & annus, quod fieri sepelet, cum testibus in carcere deponentibus sumiliter apponetur in publicatione locus & tempus commissi delicti, quoniam hoc ad defensionem spectat. Ceterum non est apponendum locus loci, hæc tenus ibi.

Sed non diffiteor cōtingere quādoque posse, vt si locus & tempus commissi criminis reis panderentur, ipsi possent facile deuenire in notitiam denuntiatorū, vt cum delictum recenter est commissum, quo casu sicut in alijs, prouidendum omnino est testimoniū incolumenti, & legitime etiam reorum defensioni, alijs cōperētibus modis, quos prudens Inquisitor pro negotijs qualitate melius scire poterit.

Quoniam vero legitima defensionis ordo, ob sup̄ presam nominū, & cognomina testimoniū publicationē, quodammodo videtur trūcatus in hoc crimine, propterea Inquisitores vitam & mores testimoniū, ac delatorum diligenter debent inuestigare, vt alibi scriptimus copiosius, tradirq; Iohannes Roias in dicto sing. 208. incip. Testium publicatio. & alijs.

An autē quandoq; liceat nō modo testimoniū nomina publicare, sed etiam reum & testes cōciliare seu cōfrontare abīdē docū supra in hac 3. parte num. 101. super tit. de cautelis inquisitorum, & num. 209. super 12. modo processum fidei terminandi.

a ¶ Prout in alijs fit negotijs, publicentur.) Post hec verba in omnibus codicib; mox subsequuntur hec alia: Ita quōd vbi graue periculum deponentibus seu testib; videatur imminere, iudicio Episcopi, & Inquisitoris, non publicentur delatis: ubi autem eis non publicentur, attendat circumspectus Inquisitor, &c. Hęc omnia placuit remouere, quia non admodum coherent cum præcedentibus, & cōsequētibus, & verisimile mibi sit ab aliqua marginali annotatione in contextum irrepsisse, videtur autem hac annotatio defūcta fuisse ex sententia Archidiaconi in c. fin. de hæret. lib. 6.

Q V A E S T I O LXXXVI.

Quæ pœna incurrit si contra ius publicentur, vel occultentur nomina testimoniū, &c.

SEPTUAGESIMASEXTA quæstio est: Vtrum Episcopus, & Inquisitor non publicando delato deferentium ac testificantium nomina: seu publicando vbi non debent, incurrit aliquam penam, & quam?

Respondemus quod sic: quia per dominū Pānam eorū cōscientiæ onerantur, ac eis præcipitur, quatenus puram & prouidam intentionē habent in predictis, unde in d. c. Statuta. de hæret. lib. 6. eīca finem sequitur sic: Ceterum in his omnibus præcipimus, tam Episcopos quām Inquisidores puram, & prouidam intentionem habere, ne ad accusatorum uel testimoniū nomina supprimenda, vbi est securitas, periculum esse dicant, nec in eorum discrimen securitatem afferant, ubi tale pe-

A riculum imminet, super hoc eorundem conscientias onerantes.

Vbi Archidiaconus dicit ita: O tu, quicunque index in tali causa, bene aduerte uerba ista: nā non dicit leue periculū, sed dicit, graue: noli igitur reū priuare debito iuris ordine sine magna causa, quoniam hoc fieri non potest sine offensione Dei.

C O M M E N T . CXXV.

Quæ hac quæstione tradit Eymericus, cause

B accipiēda sunt. Primū enim si nō publicet, testiū nomina, nō errabit, immo vt superiori cōmentario docū, nullo modo publicāda sunt in publi-

cādo vero multū errare pōt; & qui hodie ab/q; euidenti necessitate; & omni periculo cessante, temere publicare præsumeret testiū, accusatorū, seu denūtiatiū nomina, plane imprudētissime ageret, & fortassis in mortale culpā incurriteret: quia ageret contrator decreta a Potificū, & cōtra receptā sacri officij cōsuetudinē: que quānus nulla legē nō eretur, quia tamen cōsuetudo est laudabilis, approbata, & legitime præscripta aq; inducta, vim legis haber. §. ex nō re/jrō. instit. de iure naturali ḡt. & ciuiti.

Hanc quæstionē trāstulit Auctor repertoriū inquisitorum in suum opus, verbo, nomina §. nunc videntur, quo loco cauīus aliquanto loquitur. adde Simancam de carbo. instit. tit. 64. nu. 26. & in ency rido. tit. 35. nu. 12. & seq.

Dicit quidem testiū edenda sunt reo, vt se defendere queat, nomina vero supprimenda sunt: & hoc iure utimur.

Arque eodem modo vel cauenda vel accipienda sunt quæ de hac re edifferens tradit Tabiensis in summa. verbo, inquisitor, §. 8.

D E P E R I T I S E T A D V O C A T I S
necessarij pro officio Inquisitionis.

Q V A E S T I O LXXXVII.

An Inquisitor possit conuocare peritos ad præbendum consilium,

S V M M A R I V M.

- 1 Inquisitor potest conuocare & cogere peritos.
- 2 Peritorum nomine quoniam intelligantur,

SEPTUAGESIMASEPTIMA quæstio est: Vtū inquisitor possit conuocare peritos quoslibet, ac eos cogere ut sibi afflstant, ac in serendis sententijs præbeant consilium opportunum?

1 Respondemus quod sic; ut patet in c. Vt commissi. s aduocandi. de hæret. lib. 6. ubi dicitur sic: Relat. sup̄ Aduocādi quoque, prout expedierit, peritos quoslibet, ut uobis afflstant; & in huiusmodi deferēdis sententijs præbeant consilium opportunum; ac eis quod super his uobis humiliter parcent in iuste obediencie iniungendi.

R t 3 Eadēm